

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.016/2026/8/I.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes jogi képviselője: Oppenheim Ügyvédi Iroda

(cím6

ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím8.;

ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya: jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék

4.P.20.251/2025/12.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 13. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet azzal hagyja helyben, hogy az alperes által a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára megfizetendő elsőfokú illeték mértékét 133.286,- (százharmincháromezer-kettőszáznyolcvanhat) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 1.068.943,- (egymillió-hatvannyolcezer-kilencszáznegyvenhárom) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 228.952,- (kettőszázhuszonnyolcezer-kilencszázötvenkettő) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára. Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1988. október 2-án született. A felperes jelentős szerepet töltött be a magyarországi futball életben, részben a Labdarúgóklub nevel, részben pedig a Labdarúgóklub neve2 elnevezésű csapatokban. Hazai és külföldi tanulmányokat követően jelenleg is üzleti tevékenységet folytat, emellett jelentős közérdekű tevékenysége is van. Üzleti klubot alapított a Bank1 támogatásával a tehetséggondozás érdekében, valamint megalapította a Egyesület nevel az Bank2 pénzügyi támogatásával. A felperes a Párt1 2024. tavaszi országjárását szervezte, valamint a Községl koordinálásában vett részt, azonban a pártnak nem tagja és egyéb közéleti tevékenységet sem folytat. 2025. február 5-én az alperes tulajdonában álló Napilap nevel című napilapban „Tisztogató a Párt1 vezetésben” címmel cikk jelent meg. A cikk állítása szerint a felperes Politikus1 főtanácsadója volt, a Politikus2 kormánnyal ő tartotta a kapcsolatot, illetve, a felperesnek korrupciós ügyben felelnie kellett. A fenti tartalommal országos szinten hasonló cikkek jelentek meg, részben nyomtatott napilapokban, részben pedig online kiadásban.

[2] A cikkek megjelenését követően a felperes egyéb tevékenysége korlátozott lett, illetve megszűnt, ugyanis a klub, illetve az egyesület tekintetében a korábbi pénzügyi támogatás megvonásra került. A cikkben megfogalmazott tartalom nagy nyilvánosságot kapott, de szűkebb baráti körben, korábbi lakóhelyén, illetve rokon körben is elterjedt. A felperes magyarázkodásra kényszerült, szavahihetősége baráti, illetve üzleti körben megkérdőjeleződött.

II.

[3] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42.§ (1), (2) bekezdései, 2:43.§ d) pont, 2:45.§ (2) bekezdés, 2:51.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontok, 2:52.§ (1)-(3) bekezdései rendelkezéseire hivatkozással annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, amikor a fenti cikkben valótlanul állította és híresztelte, hogy Felperes1 egykor Politikus1 főtanácsadója volt és Politikus2-kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot, továbbá valótlanul állította és híresztelte, hogy a felperesnek korrupciós ügyek miatt kellett felelnie.

[4] Kérte az alperes eltiltását a további jogsértésétől, annak megtiltását, hogy az alperes bármilyen formában közölje az előző bekezdésben feltüntetett tényállításokat. Az alperest saját költségen történő megfelelő elégtétel adására is kérte kötelezni, melynek keretében a jogerős ítélet rendelkező részét – a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével – a Napilap neve2 című napilapnak a sérelmezett cikkel azonos rovatában, a napilap 1-7. oldalainak valamelyikén, a cikk címében és törzsszövegében használt betűtípussal és mérettel az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belüli közzétételére kérte kötelezni. Arra is kérte kötelezni az alperest, hogy a bíróság által megállapított jogsértés miatt bocsánatkérő levélben fejezze ki a sajnálkozását, feljogosítva a felperest a levél nyilvánosságra hozatalára.

[5] Kérte továbbá 1.061.900,- Ft sérelemdíjban, annak 2025. február 6-tól a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatában, valamint felmerült perköltségeiben marasztalni az alperest.

[6] Arra hivatkozott, hogy Politikus1 Helység1 főpolgármesteri hivatali ideje alatt (1990 - 2010.) a felperes 2-22 éves volt, ami kizárja a volt főpolgármesterrel állított együttműködést, Politikus2 2004. szeptember 29-től 2009. április 14-ig tartó miniszterelnöksége idején 16-21 éves volt, ekkor középiskolai, majd egyetemi tanulmányokat folytatott, politikai tevékenységet nem végzett, önkormányzat és kormány között kapcsolatot nem tartott. Nem indult ellene semmilyen büntető eljárás sem korrupciós, sem más ügy miatt.

[7] A jóhírnév megsértése nem eredmény cselekmény. Elegendő, ha a hírnévrontó valótlan közlés erre objektíve alkalmas. Annak sértő jellegét az átlagolvasó szemüvegén keresztül kell vizsgálni. A felperes a Párt1hoz történt csatlakozását megelőzően soha, semmilyen politikai pártban, illetve annak részére nem végzett tevékenységet. A felperes, mint fiatal üzletember és a Párt1 társadalmi bázisának kialakításában fontos szerepet játszó személy számára különösen sérelmes, ha politikai identitását megkérdőjelező módon egy korábbi liberális politikus főtanácsadójaként, illetve a Politikus2 kormánnyal kapcsolatot tartó személyként kerül feltüntetésre. A cikk célja egyértelműen a felperes politikai célzatú lejáratása, karaktergyilkosság volt.

[8] Kiemelte, hogy a felperes függetlenül attól, hogy a Közösség1 szervezésében részt vett, s azok koordinációját végezte, nem volt tagja a Párt1nak és nem folytatott közéleti tevékenységet, feladata kizárólag koordináció volt, így nem minősül közszereplőnek. A per tárgyat képező kijelentések nem ezen koordinációs tevékenységéhez és nem is a felperes által

folytatott gazdasági tevékenységhez kapcsolódtak. Emiatt a felperesre nem irányadó a Ptk. 2:44. § (1) bekezdéséből fakadó fokozott tűrési kötelezettség. Ugyanakkor még a közszereplő fokozott bírálhatósága esetén sem terjed ki a szabad véleménynyilvánítás joga a tudatosan valótlan tényállításokra. Az elégtételadás iránti kérelem kapcsán utalt a 3/2024. számú jogegységi határozatban foglaltakra.

[9] A sérelemdíj igény alapjaként az őt ért nemvagyoni hátrány körében [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (2) bekezdése alapján] annak köztudomású tény jellegére mutatott rá. Értékelni kérte, hogy a sérelmezett kitételek minden valóságtartalom nélküliek, az alperes magatartása felróható, a cikk kifejezetten lejárató jellegű volt, a kifogásolt közlés egy teljes vármegyei olvasóközösséghez eljutott, azt internetes hírportálok is átvették, így a jogsértés tartós, illetve folyamatos volt. Számos ismerőse kifejezetten megrökönyödött a cikk megjelenése után és korrupcióval kötötték össze a személyét, emiatt magyarázkodnia kellett. A lakosság részéről pedig fokozott érdeklődés mutatkozott egy feltörekvő, új ellenzéki párt, a Párt1 irányában, emiatt a perbeli írás is kiemelt érdeklődésre tartott számon. Utalt arra is, hogy a felperes a gazdasági életben szereplő és egyesületi tevékenységet végző személy. A Párt1 társadalmi bázisát - a Közösség1et - koordináló személyként a megítélését kifejezetten hátrányosan befolyásolta az, hogy korábbi baloldali, illetve balliberális politikusokkal kapcsolatban állóként tüntették fel és el is ítélték korrupciós bűncselekmények miatt.

[10] Sérelemdíj igénye mértéke körében rámutatott, hogy amennyiben a bírói gyakorlat a 2020. előtt tanúsított jóhírnevet sértő jogsértéséért 700.000,-Ft sérelemdíjat állapított meg, úgy 2025-ben - az időközbeni 51,7 %-os inflációra tekintettel - ez 1.061.900,-Ft-nak felel meg. Olyan összegű sérelemdíj alkalmazása indokolt, mely alkalmas a sérelem kompenzálására, illetve a jogsértéstől visszatartó preventív hatás kifejtésére (BH2022.302.). Ennek körében figyelemmel kell lenni arra is, hogy az alperes 57 milliárd Ft árbevételű gazdasági társaság, melynek 2022. évben 5.035.032.000,-Ft, 2023. évben pedig 3.665.099.000,-Ft volt az adózás előtti eredménye.

[11] A cikk megjelenése miatt a Egyesület neve1 egyesület taglétszáma és az egyesület támogatása is csökkent. A Klub neve1 üzleti klubb 2025. májusában-júniusában kezdte volna meg az 5. évadát, ami bizonytalanná vált, majd el is maradt amiatt, amiatt, mert annak az arca ő volt.

[12] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Nem vitatta, hogy a per tárgyát képező kijelentések valótlanok. Arra hivatkozott, hogy a jóhírnév sértés másik konjunktív feltétele - a valótlan tények jóhírnevet sértő jellege - hiányzik, így a kereset egésze alaptalan. A felperes közéleti szereplő, e közlések pedig a közéleti vita részei voltak, politikai kontextusban jelentek meg. Felperes közszereplői minőségét támasztja alá az, hogy a Párt1 kötelékéből való távozása országos médiavisszhangot váltott ki, majd önálló politikai mozgalom formájában megalapította az Párt2” pártot. Az olvasók pedig tisztában vannak a közéleti témában megjelenő közlemények figyelemkeltésre és túlzásokra hajlamos jellegével. A sértő jelleg vizsgálata során külső, objektív zsinórmérték alkalmazandó és figyelembe kell venni a hazai közbeszéd napjainkban aktuális színvonalát is.

[13] A felperes a jóhírnév megsértése esetén sem jogosult az objektív szankciók alkalmazásán felül sérelemdíjra, mert nem érte olyan nemvagyoni hátrány, ami azt megalapozná. (BH2016.241. a Kúria Tanácsadó Testülete véleményének többségi álláspontja) A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem igazolt. Kiemelkedő összegű sérelemdíj súlyos nemvagyoni hátrány hiányában - önmagában a jogsértés okán - nem állapítható meg. (Kúria Pfv.20.527/2023/5.). A keresetben igényelt sérelemdíj rendkívül eltűzött. Értékelendő, hogy mely személyiségi jog sérül. A jóhírnév megsértése nem azonos egy súlyos fizikai sérüléssel vagy egy családtag elvesztésével. Szempont az is, hogy a sérelemdíjjal a sértett ne jusson indokolatlanul magas összeghez (tűzött nyereséghez), e szankció ne vezessen az eszmei értékek kommercializálódásához. A felperes iránti közbizalmat sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj mértékénél nagyobb mértéktartást tanúsít. A sérelemdíj preventív funkciója nem válhat dominánssá, nem veheti át más jogági szankciók szerepét, célja nem lehet a generális prevenció. Értékelni kérte, hogy a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 2023. június 2-ától hatályos 226. § (3) bekezdése a közügyek szabad megvitatása körében büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék és médiaszolgáltatás által elkövetett azt a jogsértést, mely nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. Az alperesi vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege egymástól független. A sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan kell a bíróságnak meghatározni, így késedelmi kamatban nem marasztalható.

[14] A felperes perköltség felszámítása sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését, mert annak érdekében, hogy a valóságáról a bíróság is meggyőződhesen, az áthárítani kívánt ügyvédi munkadíj kizárólag okirattal (azon belül is) a megbízási szerződés csatolásával igazolandó. Erre a csak a munkadíj mértékét tartalmazó egyoldalú felperesi nyilatkozat nem alkalmas. A megbízási szerződés csatolása biztosítja a perköltség elszámolásának átláthatóságát és hitelességét, azt, hogy az ténylegesen is a felek közötti jogi megállapodáson alapul. A perköltségi igény eltűzött is. Köztudomású, hogy az általános jogi hivatkozásokkal és a bírói gyakorlat hosszabb idézésével teletűzdelt keresetlevél elkészítése a keresetben megjelölnél (22 munkaóra) kisebb munkaidőráfordítást igényelt. A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében nem arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ügyvédi munkadíj nem mérsékelhető, csak annak kivételességét mondta ki, ha az nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ebből következően a közjogi jogviszonyban (a perben) fizetendő perköltség nem azonos a magánjogi jogviszonyban felmerülő költséggel, emiatt a felperesi perköltségigény legfeljebb 5 munkaóra és a felperes által megjelölt óradíj alapulvételével 320.000,-Ft + Áfa összegben határozható meg.

[15] A felperes válasziratában arra hivatkozott, hogy nem közszereplő, mert e minőség a közéleti kérdések megvitatásával együtt járó közszereplés tényéhez kötött. Ez mindig a konkrét helyzetben kell vizsgálandó. Nem annak van jelentősége, hogy a közlés időpontjában, hanem annak, hogy a cikk szerinti közéleti vita témájának időpontjában milyen tisztséget töltött be. Ekkor pedig a felperes mindössze 2-22 éves volt. A per tárgyát képező kijelentések emiatt nem a közügyek vitatásával voltak összefüggőek. Nem politikai véleménynyilvánításról van szó, hanem arról, hogy az alperes tévesen tulajdonított a felperesnek múltbéli cselekményeket. A sérelmezett közlések jogsértő jellege az alperes által hivatkozott objektív zsinórmérték alapján is megállapítható. A hazai közbeszéd aktuális színvonala nem kezelhető zsinórmértékként. A jogsértés, a közlés tárgyi súlya kiemelkedő, a felperest ért nemvagyoni hátrány jelentős. A felperes személyiségének meghatározó eleme

valamely politikai csoporthoz, politikai nézethez való tartozása. Az üzleti klub fő mentora a Bank1 Zrt. vezérigazgató helyettese, a perbeli cikk kapcsán lépett vissza a mentorálástól, így a klub 2025-ben már nem tudott elindulni. A Egyesület neve1 egyesületbe jelentkező fiatalok pedig előzetes jelentkezésük ellenére visszaléptek, s ennek hátterében is a felperesről több fórumon megjelenő kétes információ állt. A Btk. módosítása a kijelentések közüghöz kapcsolódó jellege hiányában nem releváns, analógia útján sem irányadó. Az ellenkérelemben foglaltakkal szemben megjelölt a sérelemdíjat megalapozó nemvagyoni hátrány körében többléttényállást, erre vonatkozó bizonyítási indítványt is előterjesztett. Késedelmi kamatigényét a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 6:530. § megalapozza.

[16] A perköltség vonatkozásában rámutatott, hogy nem az ügyvédi megbízási szerződés az egyetlen alkalmas okirat a felmerült ügyvédi megbízási díj igazolására. A magánjogi jogviszony a polgári perre tekintettel sem alakul át közjogi jogviszonnyá. A perköltség a kártérítés analógiája mentén, a kártérítés kiegyenlítési elvén alapul.

III.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiség jogát azzal, hogy a Napilap neve1 című napilapban 2025. február 5. napján „Tisztogatás a Párt1 vezetésben?” címmel megjelent közleményben valótlanul állította, illetve híresztelte, hogy a felperes egykor Politikus1 főtanácsadója volt és a Politikus2 kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot, továbbá valótlanul állította és híresztelte, hogy a felperesnek korrupciós ügyek miatt kellett felelni. Az alperest a fenti cikkben írt valótlan tényállásokkal összefüggésben a további jogsértéstől eltiltotta. Az alperest a saját költségén elégtételadásra, ennek keretében arra kötelezte, hogy az ítélet rendelkező részét - a perköltség megjelölése nélkül – jelentesse meg 15 napon belül a Napilap neve1 napilap azonos rovatában annak 7. oldalán a korábban megjelent cikkel azonos betűtípussal, illetve betűmérettel, továbbá arra, hogy 15 napon belül kérjen külön is írásban elégtételt a felperestől a keresetben írt tartalommal. Kötelezte az alperest a felperes javára 1.061.900,- Ft sérelemdíj, valamint annak 2025. február 6. napjától számított kamata és 3.043.825,- Ft perköltség, míg az állam javára 106.285,- Ft le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

[18] Arra hivatkozott, hogy a per tárgyát képező tényállítások valótlanágát az alperes elismerte, így e tárgyban bizonyításra nem volt szükség. Rámutatott, hogy a cikkben említett politikai személyekkel a felperes – már csak életkora miatt sem állhatott kapcsolatban. A korrupciós ügyre vonatkozó tényállítás is valótlan, mert a felperes ellen büntetőeljárás nem volt folyamatban. Nem fogadta el az alperes azon érvelését, hogy a valótlan tények nem minősülnek egyúttal sértőnek is, különös tekintettel arra, hogy a felperes közszereplő. Arra hivatkozott, hogy a valótlan közlés önmagában is sértő. A konkrét esetben egy lejárató politikai tartalmú cikkről volt szó, a felperes pedig nem közszereplő, kizárólag aktivista, a pártnak nem tagja. Rámutatott, hogy a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) alapján a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. E törvény 13. §-a előírja a valóságghú tájékoztatás, illetve a pártatlanság kötelezettségét azzal, hogy a 14. § (1) bekezdése értelmében tiszteletben kell tartani a sajtónak az emberi méltóságot is. Az Smtv. 14. § (2) bekezdése szerint tilos a megalázó tényközlés, illetve a valótlan tényközlés. Emiatt a keresetnek megfelelően döntött a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciói [Ptk. 2:51. § a), b) és c) pont] alkalmazásáról. Utalt arra, hogy indokolt volt a további

jogsértéstől eltiltani az alperest, mert az ő tulajdonában álló médiaszolgáltatók országos szinten megjelenítették a valótlan tartalmú cikkeket.

[19] Rámutatott, hogy a jogsértés súlya, az országos elterjedtsége és ismétlődő jellege indokolta a sérelemdíj alkalmazását is. Az alperes felróhatósága magas szintű volt, médiaszolgáltatóként a felelőssége is az. A felperes bizonyította, hogy őt nemvagyoni hátrány érte. A valótlan tényállítások az üzleti körben, az ahhoz kapcsolódó tehetséggondozásban elterjedtek és hátrányt okoztak a számára, de ugyanígy elterjedt a hír baráti és rokoni körben is. A felperes által igényelt sérelemdíj nem volt eltúlzott mértékű, arányban állt a jogsértés súlyával, a felróhatóság mértékével, illetve a felperest ért nemvagyoni hátránnyal. Az alperes ellenkérelmében foglaltakkal szemben a késedelemi kamat a Ptk. 6:352. §-a alapján a felperest megillető objektív jogkövetkezmény. A felperes ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségéről az ügyvédi megbízási szerződésben foglaltak alapján a kérelem szerint határozott.

IV.

[20] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, másodlagosan sérelemdíjban és perköltségben történő marasztalása mellőzését, harmadsorban a sérelemdíj összegének 400.000,-Ft-ra, míg a felperes javára megállapított elsőfokú perköltség összegének - 6 munkaóra és 82.339,-Ft óradíj - alapulvételével 494.032,-Ft-ra történő leszállítását, illetve a sérelemdíj után a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte. Kérte, hogy az Ükr2. 3. § (1) bekezdése a) pontja alapján - 2 ügyvédi munkaóra alapulvételével - marasztalja az ítéltábla a felperest az alperes másodfokú perköltségében.

[21] Arra hivatkozott – túlnyomórészt megismételve az elsőfokú eljárás során előadottakat -, hogy a per tárgyát képező kitételek nem sértőek. A felperes közéleti szereplő, a sérelmezett közlés a közéleti vita része volt, politikai kontextusban jelent meg. A polgárok a figyelemkeltés és túlzás eszközeit a maguk helyén tudják kezelni, ezért a hazai közbeszéd aktuális színvonalát is figyelembe véve, külső objektív zsinórmérték mentén - a Ptk. 2:44. §-a szerint a felperest terhelő fokozott tűrési kötelezettségre is figyelemmel - a perbeli kijelentések nem sértették a felperes jóhírnevét. Másodlagos fellebbezési kérelméhez kapcsolódóan rámutatott, hogy a felperes jóhírneve megsértése esetén sem jogosult sérelemdíjra, mert az a személyiségi jog megsértésének nem automatikus következménye. (BH2016.241. a Kúria Tanácsadó Testülete véleményének többségi álláspontja) A bírói gyakorlat szerint a hasonló esetekben megítélt néhány százezer forint összegű sérelemdíjhoz képest rendkívül eltúlzott a javára megállapított sérelemdíj. A keresetben kért összegű sérelemdíjhoz nem elég köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányt nem jelölt meg és igazolt. A sérelmezett közlések a felperessel szembeni közbizalmat jelentős mértékben nem csökkentették, az okozott nemvagyoni hátrány csekély, a jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő. A sérelemdíj nem kelthet a jogaiban sértettben olyan érzést, hogy végül is „jól járt”, nem eredményezhet indokolatlan, túlzott nyereséget, nem vezethet az eszmei értékek kommercializálódásához. A jóhírnév sérelme esetén – a súlyosabb jogsértésekhez képest - a prevenció és reparáció egyensúlya is másként alakul. A sérelemdíj magánjogi büntetés funkciója csak másodlagosan érvényesülhet, s értékelendő az is, hogy a Btk. 2023. június 2. napjától hatályos 226. § (3) bekezdése büntethetőséget kizáró okként szabályozza a

sajtótermék útján elkövetést. Ami - bizonyos kivételekkel - büntethetőségi akadály, az nem eredményezheti a polgári jog területén a szankciórendszer alkalmazásának felerősítését. A személyiségvédelem területén a preventív funkció célja nem a generális prevenció, ez nem válhat dominánssá. A büntető jelleg csak akkor lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet valósít meg, ami a jelen esetben nem áll fenn. A közéleti tematikájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat is nagyobb mértéktartást tanúsít. A vizsgálat és a mérlegelés tárgya az kell, hogy legyen, hogy a becsületén keletkezett csorbulás kompenzálására milyen összegű sérelemdíj alkalmas. A jogsértő gazdasági életben betöltött szerepe nem vehető figyelembe a magánjogi büntetésként meghatározott sérelemdíj mértékénél. Mivel a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg a bíróság, így késedelmi kamat nem állapítható meg. Kérte, hogy a bírói gyakorlattal összhangban a másodfokú bíróság kizárólag az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének közzétételére kötelezze. Másodlagos fellebbezési kérelme elsőfokú perköltségben marasztalására vonatkozó részéhez kapcsolódóan megismételte az elsőfokú eljárás során előadottakat.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – döntően megismételve a válasziratában foglaltakat –arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megfelel az anyagi és az eljárási jogszabályoknak, ezért annak helybenhagyását, és az alperes 1.068.943, Ft (1.064.433,-Ft ügyvédi munkadíjból és 4510,-Ft utazási költségből álló) másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Fenntartotta azon korábbi érvelését, hogy a felperesre a Ptk. 2:44. §-a nem irányadó, mert a felperes sem a cikk megjelenésekor, sem a cikk szerinti időszakban nem volt közszereplő, s az által kifejtett tevékenység sem volt közéleti viták része. A felperes nem végzett politikai tevékenységet, nem adott interjút, a párt alkalmazottjaként (háttéremberként) végzett szervező munkát. Közszereplővé az sem tette, hogy a pártból történő távozása – rajta kívülálló okokból – országos médiavisszhangot váltott ki. Csak 2025. augusztusától, az „Párt2” elnevezésű párt megalapításától tekinthető közszereplőnek. A per tárgyát képező kijelentések magánéleti, gazdasági jellegűek voltak, azokban nem a közügyek demokratikus megvitatásáról volt szó. Ha mégis közéleti szereplő a felperes, a nem közéleti szereplőkkel azonos szintű védelem illeti meg a közügyek szabad vitatása körén kívül eső közléssel szemben. Azok sértő jellege az alperes által is említett objektív zsinórmérték szerint is egyértelműen megállapítható. A hazai közbeszéd - alperes által is nagymértékben alakított - állapotától függetlenül a társadalom általános erkölcsi felfogása szerint is fennáll a kijelentések sértő jellege. A sérelmezett kitételek nem politikai véleménynyilvánítással kapcsolatosak, hanem a felperes múltbéli egyéb tevékenységére vonatkozó valótlán tényállítások.

[23] A sérelemdíj körében megalapozatlanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy nem bizonyította a konkrét nemvagyoni hátrányt. Keresetlevele 113. pontjában a Egyesület nevel Egyesület és az általa vezetett üzleti klub 5. évada elmaradása kapcsán és a perfelvételi tárgyaláson további hátrányokat jelölt meg. Utóbbiakat – az alperes mulasztása miatt – nem vitatottnak kell tekinteni. Az ítélezési gyakorlatból merített példákkal támasztotta alá azt, hogy a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is tekintettel kell lenni az okozott hátrány nagyságától függetlenül- (BH2020.235.; IH2024.97.) A sérelemdíj nem lehet jelképes összegű. (IH2004.97.) A sérelemdíj mértékére hatással van a jogsértő közömbössége (a helyreigazítás elmulasztása) és a széleskörű terjesztés (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.106/2021/4.), illetve az alperes tőkeereje, valamint a karaktergyilkos újságírói tevékenység (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.211/2024/7).

[24] A javára megállapított sérelemdíj nem eltűzött. Az alperes által nem vitatottak tekintendők, s ekként igazolt hátrányok és a köztudomású tényként figyelembevehető hátrányok megalapozták sérelemdíjigényét. Tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság (helyesen) csupán amiatt nem teljesítette, mert akként foglalt állást, hogy az előadott hátrányok túlmenően további hátrányt bizonyítani nem köteles a felperes. Az alperes felróhatósága vitán felüli. Kifejezetten lejáratozó szándékkal karaktergyilkossági céllal jelent meg az írás. A forint vásárlóereje az elmúlt évek több, mint 50 %-kal csökkent, amit a bírói gyakorlat figyelembe vesz a sérelemdíj mértékének meghatározásánál. A javára megállapított sérelemdíj alig haladja meg a bruttó átlagkeresetet. A hivatkozott kúriai döntéssel szemben (Kúria Pfv.20.527/2023/5.) nem igényelt kiemelkedő összegű sérelemdíjat, ma már meghaladottá vált a csupán néhány százezer forint összegű sérelemdíj és a bírói gyakorlat sem tanúsít mértéktartást a közéleti témájú jogsértések esetén. A felperest komoly hátrányok érték, a javára megállapított sérelemdíjjal nem jut indokolatlanul magas és túlzott nyereséghez. A Btk. módosításának a jelen jogvitában nincs jelentősége. Egyrészt a kijelentések közügyi összefüggésének hiányában, másrészt arra figyelemmel, hogy nem a Btk. szerinti tényállás alapján terjesztette elő keresetét.

[25] Az alperes azon hivatkozása is alaptalan, hogy csak a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés közzétételére kerülhet sor az elégtételadás körében. Ezt az alperes sem tudta eseti döntéssel alátámasztani. Az elsőfokú bíróság pedig helyesen járt el akkor, amikor – e körben részletes alperesi vitatás hiányában – az elégtétel nyújtására irányuló keresetét alaposnak találta.

[26] A javára megállapított perköltség vonatkozásában alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen tekintette nem vitatottnak a perköltségigényt. A perköltség felszámítása és az elsőfokú ítéleti rendelkezés nem jogsértő és nem is tekinthető a felszámított perköltség eltűzottnak. Az általa 1/F/4. alatt csatolt nyilatkozatból (ügyvédi megbízási szerződés kivonatból) megállapítható volt a felperes és a felperesi jogi képviselő polgári jogi szerződésében kikötött (160,- EUR/óra) óradíj alapú elszámolás. E megállapodás még a rögzített pénznem tekintetében is köti a bíróságot figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra. A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes határozata értelmében annak nincs jelentősége, hogy beadványai milyen terjedelműek voltak, beadványai tartalma nem vizsgálható, csak a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelésének van helye.

V.

[27] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[28] Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az az elsőfokú bíróság ítéletét – ide nem érve a feljegyzett illetékre vonatkozó rendelkezést - kizárólag a másodfokú felülbírálat Pp. 370.§ (1) bekezdése és – annak utaló rendelkezése folytán – a Pp. 371.§ (1) bekezdése a), b) és d) pontjai szerinti korlátok között bírálta felül. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat terjedelmét az alperes fellebbezésében megjelölt indokok határozták meg.

[29] Az elsőfokú bíróság a tényállást – a felperes közszereplői minősége kivételével - helyesen állapította meg, s abból az alábbiakban részletesen is kifejtettek szerint érdemben helyesen következtetett arra, hogy a per tárgyát képező cikk valótlan tényállításnak minősülő sérelmezett kitételei a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát megsértették. Helyesen határozott a személyiségi jogsértés Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a), b), c) pontja szerinti, felróhatóságtól független szankciói tárgyában és alapvetően helyes indokok mentén találta összegében is indokoltnak a felperes sérelemdíj és elsőfokú perköltségigényét. Emiatt az ítéltábla az elsődleges, másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelem alapján sem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

VI.

[30] A jóhírnév megsértése konjunktív feltételei fennálltát - azon belül az alperes által sem vitatottan valótlan tényállítások sértő jellegét - helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság. A felperes 2024-ben a Közösség1 koordinátorává vált. A <https://Párt1.hu/közösség1> oldal a gyakran ismételt kérdések rovatban a Közösség1-et az alábbiak szerint határozza meg: Közösség1 önkéntes civil szerveződés. A változásra vágyó emberek összefogásának, összetartozásának és együttműködésének egy-egy településen, településrészen működő csoportjai. A Közösség1 jogi személyiséggel nem rendelkező csoportosulás. A Közösség1 sokak politikai véleményének alakulására, közéletben való részvételére voltak ráhatással.

[31] Emiatt az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben a Közösség1 koordinátoraként a felperes is a közélet alakítójává, egyedi közszereplővé vált, így a Ptk. 244. § (1)-(3) bekezdése rendelkezései rá is vonatkoznak. Koordinátori szerepe közérdeklődést váltott ki, azzal összefüggésben közéleti kommunikáció alakult ki. Emiatt a cikk a felperest közszereplői minőségében érintette. A felperesi érvelésében foglaltakkal szemben nem annak volt jelentősége, hogy a valótlan tényállításokkal érintett időszakban a felperes még nem volt (koránál fogva sem lehetett) közszereplő, hanem annak, hogy a cikk időpontjában már az volt és a valótlan tényállítások is ezen közszereplői minősége lényegét (politikai irányultságát és feddhetetlenségét) támadták egy közéleti kérdésben, a Párt1 tevékenységéhez való visszatérése apropóján (Kúria Pfv.22.394/2017/6., Kúria Pfv.21.586/2017/7. számú precedensképe határozatai).

[32] Ugyanakkor a felperes közszereplői minősége, vagy annak hiánya nem bírt a jogsértés megvalósulása szempontjából jelentőséggel. A felperes közszereplői minősége, a téma közéleti jellege, az alperes által megjelölt újságírói eszközök (a figyelemfelkeltés, a túlzás) és a közbeszéd aktuális színvonala sem adhattak alapot arra, hogy az alperes valótlan tényállításokkal, jogkövetkezmény nélkül megsértse a felperes jóhírnévét. A közbeszéd aktuális színvonala alapvetően nem a jóhírnév, hanem a becsület, illetve az emberi méltóság megsértése körében értékelhető szempont. A valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő a nem közszereplővel azonos felételek mellett jogosult személyiségi jogvédelemre. A véleménynyilvánítás szabadsága közszereplők esetén sem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra, vagy csúsztatásokra. (BDT.2024.4779.). A politikai véleménynyilvánításnak tényállítások is részét képezhetik. Az alperes azonban nem megengedett és védelmet élvező politikai véleménynyilvánítással élt és adott elő annak megalapozásaként valótlan tényeket, hanem nyíltan - állításai véleménybe burkolását is mellőzve - és célzottan karaktergyilkos, tudottan valótlan tényállításokat tett.

[33] Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy a valótlan közlések azért nem valósították meg a jóhírnév sérelmét, mert azoknak nem volt sértő tartalma. Mindenkinek -így a közéleti szereplőknek is - joga van ahhoz, hogy világnézetét, politikai beállítottságát maga határozza meg. Az pedig, ha valakit a személyiségétől idegen nézetek képviselőinek támogatójaként, szimpatizánsaként állítanak be, az identitásának nem jelentéktelen sérelmével jár. Különösen így van ez a közéleti szereplők esetén, ha az állított valótlan tények a hitelességük megkérdőjelezésre alkalmasak, mert azok az általuk képviselt értékekkel nem összeegyeztethetők. A korrupció miatt büntetőjogi felelősségre vonásra utaló tényállás pedig a korrupció vádját tartalmazta, azt, hogy a felperes személyével összefüggésben felmerült a bűncselekmény elkövetésének gyanúja, bár végül felmentették. Különösebb magyarázatot nem igényel, hogy az a valótlan tényállítás, ami az érintett bűncselekmény elkövetésének gyanújával hozza összefüggésbe, sértő jellegű.

[34] Az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a sérelemdíj igény alapját és a keresetben érvényesített sérelemdíj mértékét is megalapozó nemvagyonosi hátrány megfelelően igazolt. A jogsértés súlya és jellege folytán köztudomású tények is alapján megállapítható a kereset szerinti sérelemdíjat megalapozó nemvagyonosi hátrány. Ehhez képest nem is lett volna köteles a felperes a fellebbezésben hiányolt valamely többlettényállás bizonyítására. A nem vagyonosi sérelmét azonban a felperes – a fellebbezési ellenkérelem téves hivatkozásával szemben –a perben tanúkkal is igazolta. A jogsértéssel összefüggésben az alperes volt az, aki meg sem próbálta igazolni nemvagyonosi hátrány hiányát.

[35] Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a sérelemdíj mértékének meghatározása körében a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint irányadó körülményeket. Minden alap nélkül hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a perbeli jogsértés a felperessel szembeni közbizalom jelentős csökkentésére nem volt alkalmas. A felperes által végzett szerteágazó gazdasági- politikai- társadalmi tevékenység miatt kiemelt súllyal volt értékelendő az, hogy valótlanul korrupciós bűncselekménnyel és a felperes politikai identitásától idegen, hitelességét is megkérdőjelező cselekményekkel hozták összefüggésbe a személyét. Jelentősége van az alperesi magatartás felróhatósága magas fokának is a sérelemdíj mértéke meghatározásánál, így értékelendő az is, hogy a sajtószerv milyen erőfeszítéseket tett a vitatott információk valóságtartalmának ellenőrzésére (Kúria Pfv.20.859/2017/5.).

[36] A jogi felelősségre vonás során - a felróhatóság és a joghátrányok mértékének meghatározása körében – valóban figyelembe kell venni a közéleti viták minél szabadabb folyásának értékét [7/2014. (III.7.) AB határozat 45., 47., 49. és 50. bekezdései]. A sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága azonban nem korlátlan. A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlan tények közlésére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése [3217/2020. (VII.19.) AB határozat 41. bekezdés; 3350/2022. (VII.25.) AB határozat 44. bekezdés]. A perbeli esetben az igazolt, hogy az alperes nem csupán elmulasztotta ellenőrizni valamely információ valóságát, hanem nyilvánvalóan és célzottan karaktergyilkosságot megvalósító valótlan tényeket közölt. Felróhatósága körében értékelendő, hogy e magatartása során megsértette az Smtv. alapvető előírásait. Az Smtv. 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és

eseményekről. Az Smtv. 4 § (3) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével.

[37] Tévesen hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes nem adta elő, hogy miért a keresetben megjelölt mértékű sérelemdíjigényt érvényesíti. A felperes egyedi ügyekben közzétett döntésekkel és az elmúlt években bekövetkezett infláció adatain alapuló számítással is megjelölte, hogy mi alapján igényli éppen a keresetben megjelölt mértékű sérelemdíjat. Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciója csupán kiegészítő jellegű, másodlagos. E funkció azonban a konkrét esetben fokozott hangsúlyt kap az elkövetési magatartás (lejáratozó jellegű célzatos, tudatosan valótlan tényállítás), a jogsértés kiemelkedő súlya, egyben az alperesnek a média világában betöltött szerepe miatt. A nagyszámú sajtóterméket megjelentető, a hazai sajtóvilágban meghatározó jelentőségű, mérlegeredményei szerint jelentős gazdasági potenciával bíró alperessel szemben a keresetben kértnél kisebb összegű sérelemdíjnak nem lenne valós szankciós elégtételt adó, illetve visszatartó erővel (preventív funkcióval) bíró hatása. A sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása során figyelembe vehetőek a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonya is (Kúria Pfv.IV.20.464/2018/8. számú ítélet 18. bekezdés, közzétéve BH2019.268. számon). Az elsőfokú ítélet szerinti sérelemdíj nem olyan mértékű, mely korlátozza az alperest abban, hogy az Smtv-nek megfelelő sajtótevékenységet folytathasson, s nem korlátozza a közéleti viták szabad folyását [7/2014. (III.7.) AB határozat 50. bekezdés].

[38] Minden alap nélkül hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróságnak az elbíráláskori ár- és értékviszonyokat kellett volna figyelembe vennie és erre tekintettel a késedelmi kamatban történő marasztalása jogsértő. Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján a Ptk. 6:532.§-át. A Ptk. 6:534. §-ában foglaltak a károsult (a személyiségi jogaiban sérelmet szenvedett személy) védelmét szolgálják, emiatt az elbíráláskor ár- és értékviszonyok alkalmazásának elmaradását a jogsértő nem kifogásolhatja. (Kúria Pfv.III.20.640/2022/4. számú ítélet (77) bekezdés, közzétéve BH2023.158.) E jogszabályhely alkalmazásának feltételei a perbeli esetben egyébként sem álltak fent, az elbírálás időpontja (2025. december 11) közel volt az elkövetés (2025. február 05.) időpontjához. Az elégtételadás módja vonatkozásában pedig irányadó az, hogy az elégtételadás részét képezi az is, hogy azt is közlik az olvasókkal a közlemény, hogy a személyiségi jogsértővel szemben milyen személyiségi jogi jogkövetkezményt alkalmaztak, így az elsőfokú ítélet emiatt sem jogsértő.

[39] Az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését sem. A Pp. 81. §-a (2) bekezdése értelmében a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A fellebbezésben foglaltakkal szemben az ügyvédi munkadíjra vonatkozó megbízási szerződés tartalmát megfelelően és okirattal igazolta a felperes. Az ügyvédi munkadíj vonatkozásában az a kitétel, hogy „szükség szerint” okirattal igazolni kell a költség felmerültét és mértékét, nem kizárólag az ügyvédi megbízási szerződés csatolásával teljesíthető. Ez egyértelműen következik abból is, hogy maga a jogalkotó sem szabályozta az ügyvédi megbízási szerződés vonatkozásában az írásbeliség alaki kellékét érvényességi feltételként. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Ügyvédi törvény) 29. §-a (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul. Az ügyvédi törvény 29. §-a (2)

bekezdése értelmében viszont az (1) bekezdés szerinti írásbafoglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli. A Kúria Pfv.IV.20.303/2025/6. számú határozatának [57] és [61] bekezdése egybevetéséből következően egy megbízási szerződés kivonatát is megfelelőnek találta annak igazolására, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött óradíj mértékét a felperes okirattal igazolja. A felperes külön okiratba foglalt nyilatkozatával és a felperesi jogi képviselő nyilatkozata együttesen igazolta az ügyvédi munkadíj vonatkozásában köztük létrejött megállapodás releváns tartalmát. Ehhez képest többletet az ügyvédi megbízási szerződés vagy kivonata csatolása sem jelentene. A szerződés az ügy tárgyán és a megbízási díj mértékén túlmutató rendelkezést is tartalmazhat. A perbeli nyilatkozat szerint a 2025. március 7. napján jelt megbízási szerződés alapján a felperesi jogi képviselő által ellátandó jogi szolgáltatások ellenértéke (ideértve a Helység1 közigazgatási határain túl bírósági tárgyalásra történő utazás idejét is) óradíj alapú volt. Az óradíj mértéke 160 Euro/óra + ÁFA, mely forintban kerül felszámításra a helyreigazítási kérelem elküldése vagy a keresetlevél benyújtása napján érvényes hivatalos MNB EUR/HUF deviza árfolyam alapján. A csatolt nyilatkozat nem kizárólag az óradíjat tartalmazta, annak tartalmi elemei alapján az ügyvédi megbízási díj meghatározható volt.

[40] Az ekként igazolt tartalmú díjmegállapodás alapján áthárítható ügyvédi munkadíj mértéke tekintetében nem álltak fenn a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (Ükr.2.) 4. §-a szerinti mérséklés feltételei.

[41] A Pp. 383. §-a (6) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem az ítéltábla által helyesnek tartott gyakorlat szerint határozta meg a három – meg nem határozható perértékű – tárgyi keresethalmazati elem és a sérelemdíj utáni pertárgy értéket és emiatt a feljegyzett kereseti illeték mértékét, ezért az elsőfokú ítélet e rendelkezését – az alábbi indokok mellett - megváltoztatta.

[42] A személyiségi jogi perekben számítandó pertárgyérték tekintetében az ítéltábla már több alkalommal kifejtette álláspontját (Pf.II.20.117/2023/5/I.), mely eltér a Kúria e körben elfoglalt álláspontjától. (Pfv.IV.20.326/2024/6. és Pfv.IV.20.194/2025/10. számú precedensértékű ítéletek) A Pp. 346.§ (5) bekezdése alapján a jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította. Az ítéltábla ezért ismerteti a fenti határozatokban megjelenő álláspontot, és az attól való eltérés indokait is.

[43] A Pfv.IV.20.326/2024/6. számú határozatának [53] bekezdésében a Kúria kifejtette, a pertárgyérték számításánál korábban kialakult egységes ítélkezési gyakorlatot egyáltalán nem tartja mellőzendőnek. A Kúria és a másodfokú bíróságok által követett következetes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint, a személyiségi jogsértés jogkövetkezményének alkalmazására irányuló igények szorosan összefüggenek, azok valódi tárgyi keresethalmazatot nem képeznek. Ehhez képest a pertárgy értékének a meg nem határozható pertárgy értékére vonatkozó összeg tekinthető, úgy az első-, mint a másodfokú, illetve a felülvizsgálati eljárásban. Amennyiben az érvényesített sérelemdíj összege a meg

nem határozható pertárgy értéként szereplő összeget (első- és másodfokú eljárás esetén 600-600.000 forint, a felülvizsgálati eljárásban 700.000 forint) meghaladja, akkor a sérelemdíj iránti igény összegét kell a pertárgy értékének tekinteni.

[44] A Pfv.IV.20.194/2025/10. számú ítélet [76] bekezdésének érvelése szerint pedig nem volt jogszabályi alapja annak, hogy minden egyes jogkövetkezmény iránti kérelem vonatkozásában az általános pertárgyérték külön-külön felszámításra kerüljön. A jelen esetben ugyanis nem állapítható meg tárgyi keresethalmazat fennállása, különös tekintettel arra, hogy egyetlen jogsértés (jóhírnév védelméhez fűződő jogának megsértése) miatt kérte a felperes a jogsértés megállapítását és a jogkövetkezmények alkalmazását. A jogkövetkezmények tekintetében nincs helye külön-külön pertárgyérték felszámításának, a pertárgy értéke nem kumulálódik csupán azért, mert egyetlen személyiségi joga megsértése okán a jogosult a törvény általi felhatalmazásánál fogva egyszerre több objektív jogkövetkezmény alkalmazását igényli a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése alapján.

[45] Ezzel szemben az ítéltábla álláspontja szerint - részben az új eljárási törvény hatályba lépése, részben az illeték törvény vonatkozó rendelkezésének módosítása folytán - a még az 1952. évi III. törvény (rPp.) talaján kialakult fenti gyakorlat, korábbi egységessége ellenére, nem tartható fenn. A személyiségvédelmi perekben mind a pertárgy értéke megállapítása (BH 1999.250), mind az eljárási illeték alapjának meghatározása során (EBH 1999.94) az volt korábban a gyakorlat, hogy amennyiben a jogosult keresetében (vizontkeresetében) a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független és sérelemdíj (a rPtk. szerinti terminológiájában objektív és szubjektív) szankcióit együtt érvényesíti, úgy keresete – a perérték meghatározása szempontjából - egységes keresetnek minősül és csak az összegszerűen meghatározott sérelemdíj (kártérítés) iránti igényt kell figyelembe venni, a felróhatóságtól független (objektív) igényekre eső meg nem határozható perérték [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdése] csak akkor vehető figyelembe, ha az az alapján számítandó érték meghaladja a sérelemdíj (kártérítés) iránti követelést. A CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalásában írtak szerint az új Pp. vonatkozásában is fenntartandó ez a gyakorlat, arra hivatkozással, hogy amennyiben egy meghatározható és egy meg nem határozható pertárgyértékű kereset áll valódi keresethalmazatban, úgy az Itv. 40. § (1) bekezdése nem alkalmazható. Az Itv. 39. § (3) bekezdése ugyanis nem az „érvényesített igény” értékét, hanem az „eljárás tárgyának” értékét határozza meg.

[46] A 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a 2020. január 1. napjával módosította az Itv. 39. § (1) bekezdését és a per tárgyának értékét tekinti az illeték megfizetésének alapjának a korábbi eljárás tárgyának értéke helyett. E jogszabályváltozás miatt – a Pp. háromtagú keresetfogalmára is figyelemmel – a korábbi gyakorlat nem tartható fenn. A háromtagú keresetfogalom esetében a kereset azonosíthatósága, megkülönböztethetősége más igényektől a kereseti kérelem, a tényelőadás és a jog fél általi minősítése (jogcím) vizsgálatával ejthető meg (A Polgári Perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja I. kötet 1637 bekezdés, HVGORAC). A háromtagú keresetfogalom egyik jelentősége éppen abban áll, hogy ezáltal dönthető el az is, fennáll-e keresethalmazat. Míg az 1952. évi III. törvény (rPp.) a kéttagú (petitum és tényállás) keresetfogalom talaján állt, a bíróság a jogcímhez nem volt kötve, a jelenleg hatályos Pp. háromtagú keresetfogalmából következően a kereset kötelező tartalmi eleme a jogcím megjelölése. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami alapján a személyiségi jogi perekben a kereset, vagy a keresethalmazat fogalmát eltérően lehetne értelmezni.

[47] Ebből következően, ha a felperes a perben eltérő igényeket érvényesít, amelyeknek a Pp. 7. § 8. pontja szerinti jogalapja (a jogcím) különböző, akkor ezek az igények keresethalmazatot képeznek. A személyiségi jogsértés esetén a felróhatóságtól független (objektív) különböző jogkövetkezményeknek különböző a jogalapja, mert azok nem azonos anyagi jogszabályi rendelkezésen alapulnak. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a)-e) pontjában írt szankciók külön kérelmeket alapoznak meg, s a bíróság e körben is kötve van a kereseti kérelemhez. Csak az állított jogsértés, jogsértések megtörténtét vizsgálhatja, kizárólag ezen jogsértéseket állapíthatja meg és nem alkalmazhat más felróhatóságtól független szankciót, mint amit a fél a keresetben, viszontkeresetben kért. Több objektív jogkövetkezmény alkalmazására irányuló kereseti kérelem esetén külön-külön vizsgálendő, hogy az egyes jogkövetkezmények alkalmazása indokolt-e (így például helye van-e eltiltásnak, az elégtétel képes-e betölteni célját). Az azonos magatartással elkövetett - azonos ténybeli alapokon nyugvó – de különböző jogcímenek előterjesztett jogsértések megállapítására, vagy más objektív jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetek is tárgyi keresethalmazatban állnak egymással, mert az érvényesíteni kívánt igény jogalapja - a megsértett alanyi jog – eltérő. A felróhatóságtól független szankciók alkalmazására vonatkozó igény, illetőleg a sérelemdíj igény egymástól függetlenül és együttesen is érvényesíthető a sérelmet szenvedett fél döntésétől függően, ezért a sérelemdíj iránti igény valódi tárgyi keresethalmazatot képez a felróhatóságtól független jogkövetkezményekkel.

[48] A Kúria Pfv.20.194/2025/10. számú határozatának indokolása szerinti „egyetlen jogsértés” azt jelenti, az igényt érvényesítőnek egy személyiségi joga sérült. Ezzel szemben az azonos magatartással elkövetett több személyiségi jogsértés nem tekinthető egy jogsértésnek. Az egy jogsértésre alapított különböző igények érvényesítése pedig a részben eltérő jogalap miatt, a háromtagú keresetfogalomból következően keresethalmazatot képeznek. A Kúria Pfv.20.326/2024/6. számú határozatának indokolásában írt „szoros összefüggés” a Pp. 173. § (1) bekezdése szerint az előterjeszthető keresethalmazat körében vizsgálendő körülmény, de abból a háromtagú keresetfogalom szerint nem következik az, hogy a különböző jogalapon előterjesztett igények ne állnának egymással halmazatban. Sem a Pp., sem az Itv. rendelkezéseiből nem következik, hogy valódi tárgyi keresethalmazat esetén az egyes kereseti kérelmek illetékmentesek lennének, vagy a valódi keresethalmazat egyik kereset után fizetendő illeték magába foglalná a további, halmazatban álló kereseti kérelmek után fizetendő illeték egy részét vagy annak egészét.

[49] Az Itv. 40.§ (1) bekezdése azt írja elő, hogy ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét vagy több jogviszonyból eredő igényeit érvényesíti, az eljárás tárgya értékének megállapításakor – a járulékok figyelmen kívül hagyásával – az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni. Ezen rendelkezés alkalmazását nem zárja ki az Itv. 39.§ (3) bekezdése, ugyanis az Itv. 40.§ (1) bekezdése a több igény érvényesítése esetén követendő speciális szabály, másrészt utóbbi szabály is az „eljárás tárgya értékének” megállapításáról rendelkezik. A jelenleg irányadó jogszabályi rendelkezések alapján a személyiségi jogi perekben valamennyi valódi tárgyi keresethalmazatként előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az eljárás tárgyának így kumulált értéke alapján határozandó meg a fizetendő illeték mértéke. Ez áll összhangban a pertárgy értékének számítására vonatkozó Pp. 21. § (5) bekezdésében foglaltakkal is

[50] A fentiekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyta helyben, hogy eltért az elsőfokú bíróság által figyelembe vett illetékalaptól. $3 \times 600.000 + 1.061.900,- \text{ Ft} = 2.861.900,- \text{ Ft}$ pertágyértékre tekintettel határozta meg a rendelkező részben foglaltak szerint az alperes által a pervesztessége folytán megfizetendő, feljegyzett illeték mértékét.

[51] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárási költségeit maga viseli és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a fenti illetékalapra eső feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére is köteles. A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes megfizetni a felperes másodfokú (ügyvédi munkadíjból és útiköltségből álló) perköltségét. Az ügyvédi munkadíjat az ítéltábla a felperes által felszámítottak szerint az Ükr2. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.

Győr, 2026. április 23.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Kovács Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró